

Nederlandse tekst (artikel 63 van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

Nr. 63.228 van 20 november 1996

A. 70.871/III-22.547

In zake : **DELVAUX** Alex,
Drève Micheline 33a
1470 Genepiën,

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van Justitie,
die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Jean BOURTEMBOURG, advocaat,
Zwitserlandstraat 24
1060 Brussel.

**DE RAAD VAN STATE, VIe KAMER,
RECHTSPREKEND IN KORT GEDING,**

Gezien de door Alex DELVAUX op 6 september 1996 ingestelde vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing van 11 juli 1996, waarbij de Minister van Justitie weigert zijn twee sollicitaties in aanmerking te nemen naar de betrekkingen van rechter bij de rechtbank van eerste aanleg te Brussel, vacant verklaard in het Belgisch Staatsblad van 21 mei 1996;

Gezien het terzelfder tijd ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoeker de nietigverklaring van dezelfde beslissing vordert;

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij;

Gezien het verslag van de heer HERBIGNAT, auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 21 oktober 1996, waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 12 november 1996;

Gelet op de kennisgeving, aan de partijen van het verslag en van de beschikking tot bepaling van de rechtsdag;

Gehoord het verslag van de heer HANOTIAU, staatsraad;

Gehoord de opmerkingen van Mr. BARTHOLOMEEUSSEN, advocaat, die voor verzoeker verschijnt, en van Mr. BOURTEMBOURG, advocaat, die voor de verwerende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van de heer HERBIGNAT, auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de volgende relevante feiten aan het geding ten grondslag liggen :

1. Op 8 juli 1996 solliciteert verzoeker, die substituut - procureur des Konings te Brussel is, naar de betrekkingen van rechter bij de rechtbank van eerste aanleg te Brussel, die vacant verklaard zijn in het Belgisch Staatsblad van 21 mei 1996.

2. Bij een brief van 11 juli 1996 antwoordt de minister aan verzoeker dat zijn "sollicitatie niet in aanmerking kan worden genomen".

Het betreft de bestreden handeling. Zij is als volgt gesteld :

" Op 8 juli 1996 hebt u zich kandidaat gesteld voor de post van rechter bij de rechtbank van eerste aanleg te Brussel, vacant verklaard in het Belgisch Staatsblad van 21 mei 1996.

Met toepassing van de bepalingen van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken, moet in die betrekking worden voorzien door de benoeming van gegadigden die doen blijken van de kennis van de Nederlandse en de Franse taal.

Aangezien u niet voldoet aan bovengenoemd vereiste, kan uw sollicitatie niet in aanmerking worden genomen";

Overwegende dat volgens artikel 17, § 2, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State "de schorsing van de tenuitvoerlegging ... alleen (kan) worden bevolen als ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of het aangevochten reglement kunnen verantwoorden en op voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de akte of het reglement een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen";

Overwegende dat verzoeker een enig middel ontleent aan de ondeugdelijke rechtsgrond waarop de omstreden beslissing steunt; dat hij in hoofdzaak betoogt dat artikel 43, § 5, van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken, in zoverre het bepaalt dat twee derde van alle magistraten van de rechtbank van eerste aanleg te Brussel moeten doen blijken van de kennis van de Nederlandse en de Franse taal, geen regel van openbare orde vaststelt maar alleen een doel dat men moet pogen te bereiken; dat hij daarvan

het bewijs ziet in artikel 60, § 3, van dezelfde wet, betreffende het geval waarin de zetel niet kan worden samengesteld om taalredenen, waarvan de toepassing impliceert dat het gaat om reeds benoemde magistraten, in het ontbreken van een straf indien het voormelde artikel 43, § 5, wordt geschonden, in de tot nu toe gevolgde werkwijze, alsmede in arrest nr. 40.946, BASTIEN, van 4 november 1992; dat hij voorts zegt dat gesteld dat de interpretatie van degene die de bestreden handeling heeft gesteld gegrond is, deze niet tot gevolg zou kunnen hebben een benoeming te beletten die bovendien voldeed aan de vereisten gesteld in het Gerechtelijk Wetboek op de dag dat deze benoeming mogelijk zou worden gemaakt en dat de steller van de handeling die gewoonweg verklaart verzoekers sollicitatie niet in aanmerking te kunnen nemen daardoor in dit geval het bij artikel 259ter van het Gerechtelijk Wetboek ingestelde comité verhindert zijn advies uit te brengen;

Overwegende dat de verwerende partij erop wijst dat artikel 43, § 5, van de wet van 15 juni 1935 geenszins een te bereiken doel vaststelt, maar een bepaling is van openbare orde die hic et nunc geldt voor de benoemingsgerechtigde overheid; dat artikel 60, § 3, van dezelfde wet niet de voorwaarden vaststelt inzake de talenkennis van de magistraten en niet geacht kan worden af te wijken van artikel 43, § 5; dat het van weinig belang is dat het bij artikel 259ter van het Gerechtelijk Wetboek ingestelde comité niet oordeelt dat deze of gene sollicitatie niet in aanmerking kan worden genomen, aangezien het aan de benoemende overheid staat in laatste instantie de regels die vervat zijn in de wet in acht te nemen, inzonderheid wanneer, zoals in het onderhavige geval, de openbare orde op het spel staat; dat ten slotte alleen de wetgever kan beslissen de bepalingen die hij heeft vastgesteld te corrigeren;

Overwegende dat artikel 43, § 5, van de wet van 15 juni 1935 als volgt luidt :

" In de rechtbank van eerste aanleg, de arbeidsrechtbank en de rechtbank van koophandel die hun zetel hebben te Brussel, evenals in het parket van de procureur des Konings en het parket van de arbeidsauditeur bij die rechtbanken, zijn tenmiste een derde magistraten die door hun diploma bewijzen dat zij de examens van het doctoraat in de rechten in het Nederlands hebben afgelegd en ten minste een derde magistraten die door hun diploma bewijzen dat zij de examens van het doctoraat in de rechten in het Frans hebben afgelegd. Bovendien moeten tweederde van alle magistraten van de rechtbank en van het parket het bewijs leveren van de kennis van de Nederlandse en van de Franse taal.

Bovendien moeten twee substituut-procureurs des Konings te Brussel, gespecialiseerd in fiscale aangelegenheden, door hun diploma bewijzen dat zij examens van de licentie in de rechten, de ene in het Nederlands, de andere in het Frans, hebben afgelegd.

De verhouding tussen het totaal aantal magistraten met een diploma van doctor in de rechten in het Nederlands en het aantal magistraten met een diploma van doctor in de rechten in het Frans, wordt voor iedere rechtbank en voor ieder parket vastgesteld volgens het aantal kamers die kennis nemen van de zaken in het Nederlands en het aantal kamers die kennis nemen van de zaken in het Frans. (...) worden de Nederlandse, respectief Franse rechtsplegingen steeds gevoerd voor magistraten die door hun diploma bewijzen dat zij de examens van het doctoraat in de rechten in het Nederlands, respectievelijk in het Frans hebben afgelegd.

Wanneer de taal van de rechtspleging wordt gewijzigd op verzoek van de verdachte of met toepassing van artikel 21 van deze wet, kunnen de magistraten, die met het onderzoek of de berechting van de zaak gelast zijn, de rechtspleging voortzetten, indien zij het bewijs hebben geleverd van de kennis van de twee talen.

Hetzelfde geldt voor de uitvoering van een bevel tot aanhouding, dat gesteld is in de andere taal dan die van de rechtspleging voor de raadkamer, zowel om uitspraak te doen over de voorlopige hechtenis als om de rechtspleging te regelen";

dat uit deze bepalingen blijkt dat op de samenstelling naar de taal van de rechtbank van eerste aanleg te

Brussel twee regels van toepassing zijn, de eerste dat ten minste een derde van de magistraten een diploma in de Franse taal moeten bezitten en ten minste een derde een diploma in de Nederlandse taal, waarbij het resterende derde bepaald wordt naar gelang van het aantal in elke taal ingediende en behandelde zaken, en de tweede dat ten minste twee derde van alle magistraten, zonder onderscheid tussen Franstaligen en Nederlandstaligen, wettelijk tweetalig moeten zijn;

Overwegende dat de benoemende overheid rekening moet houden met dat quotum; dat het een dwingend voorschrift betreft en niet een gewoon doel dat naar de mate van het mogelijke moet worden bereikt; dat de verwijzing naar arrest nr. 40.946 van 4 november 1992, BASTIEN, irrelevant is daar de Raad van State er daar op wijst "dat de bestreden benoeming de bestaande taalkundige verdeling bij de arbeidsrechtbank niet heeft gewijzigd" en "dat uit het dossier niet blijkt dat de verwerende partij verzuimd heeft rekening te houden met de in de aangevoerde bepalingen opgenomen vereisten" van artikel 43 van de wet van 15 juni 1935; dat artikel 60, § 3, van dezelfde wet niet afwijkt van het vereiste dat er ten minste twee derde tweetalige magistraten moeten zijn, zoals trouwens blijkt uit het voormelde arrest; dat de omstandigheid dat vroeger benoemingen zijn gedaan met schending van dat vereiste, de benoemende overheid niet bevoegd maakt om in die zin voort te doen; dat indien de toepassing van die dwingende regel zware moeilijkheden oplevert, het aan de wetgever, en alleen aan hem, staat die regel te wijzigen; dat het tevens onbelangrijk is dat de tekst van artikel 43 niet uitdrukkelijk voorziet in de straf verbonden aan de schending van de genoemde regel, daar de dwingende aard ervan geen twijfel lijdt;

Overwegende dat niet wordt betwist dat het minimum van twee derde tweetalige magistraten niet is bereikt zodat de overheid door de benoeming van een eentalig magistraat het tekort alleen maar zou doen toenemen; dat indien het bij artikel 259ter van het Gerechtelijk Wetboek ingestelde comité zijn advies had gegeven over verzoekers sollicitatie, het niet tot een andere conclusie zou zijn kunnen komen dan die van de Minister van Justitie; dat uit het oogpunt van de taalkennis van de gegadigden, de in aanmerking te nemen situatie die is welke wordt vermeld in de sollicitatiebrief; dat overigens niet wordt beweerd dat deze situatie sedertdien gewijzigd zou zijn; dat het middel niet ernstig is;

Overwegende dat niet is voldaan aan een van de voorwaarden gesteld in artikel 17, § 2, eerste lid, van de gecoördineerde wetten die vervuld moeten zijn opdat de Raad van State de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden handeling kan bevelen; dat de vordering tot schorsing niet kan worden toegewezen,

B E S L U I T :

Enig artikel.

De vordering tot schorsing wordt afgewezen.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van de VIe kamer, rechtsprekend in kort geding, op twintig november 1900 zesennegentig door :

HH. ANDERSEN, kamervoorzitter,
HANOTIAU, staatsraad,
LEROY, staatsraad,
Mevr. NOTEBAERT, griffier.

De Griffier,

De Voorzitter,

Chr. NOTEBAERT.

R. ANDERSEN.

VENA EEEÇ EIEIEEEEEEEÇ ANEEÆE ~;
ÆEIIIE EEA IAE AE IENEE Ee AE IAAA
IAE IIAE ÇEAEStEEÆEIA Ee ~, EAEIAE "K~'